

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Miroslavem Makajevem ve věci

žalobkyně: **Autoškola - Letná s.r.o.**, IČO 26418428,
se sídlem Ověnecká 849/3, Praha,
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2024, č. j.
100599/2023/KUSK/OSŽPS/RAU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 1. 2023, č. j. MÚBNLSB-OD-3704/2023-SKRJA. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o

změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 2 500 Kč.

2. Žalobkyně v podané žalobě uplatnila toliko jeden žalobní bod: nedostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku.
3. Žalobkyně uvádí, že ačkoliv žalovaný sděleného řidiče dvakrát obeslal výzvou k podání vysvětlení, žalovaný sám konstatuje, že obě zásilky byly během poštovní přepravy ztraceny. Řidiči tedy nikdy nebyla žádná výzva k podání vysvětlení doručena. Žalovaný tedy řidiče nikdy nevyzval k podání vysvětlení, neboť mu taková výzva nebyla nikdy doručena.
4. Žalobkyně shrnuje, že doručování ze strany doručovatele nelze přičítat k tíži obviněného či adresáta nebo na věc nahlížet tak, že sdělený řidič byl vyzván k podání vysvětlení, když mu taková výzva prokazatelně nebyla doručena, a to z důvodu vadného doručování ze strany doručovatele.

II. Obsah správního spisu

5. Z oznámení Městské policie Brandýs nad Labem – Stará Boleslav o přestupku ze dne 7. 7. 2022 vyplývá, že dne 5. 7. 2022 byla vozidlu RZ: X, jehož provozovatelem byla žalobkyně, naměřena v Mělnické ulici v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi rychlost 75 km/h (po zohlednění odchylky 72 km/h), přičemž na daném úseku byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h.
6. Dne 25. 8. 2012 vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni k uhrazení částky 1 500 Kč. Na tuto výzvu zareagovala žalobkyně sdělením doručeným dne 30. 9. 2022, podle kterého automobil řídil R. M., adresa: X. Dne 11. 10. 2022 vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni ke sdělení data narození řidiče.
7. Jelikož žalobkyně datum narození řidiče neuvedla, vydal správní orgán I. stupně dne 25. 11. 2022 příkaz, jímž shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 6 rozsudku porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 2 500 Kč. Dne 29. 11. 2022 podala žalobkyně proti tomuto příkazu odpor.
8. Dne 9. 1. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 6 rozsudku porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobci pokutu ve výši 2 500 Kč.
9. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 19. 1. 2023 odvolání. Dne 2. 3. 2023 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
10. Krajským soudem v Praze bylo toto rozhodnutí rozsudkem ze dne 3. 8. 2023, č. j. 56 A 7/2023-32, zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Soud žalovanému uložil, aby se v dalším řízení pokusil tvrzeného řidiče kontaktovat.
11. Žalovaný se následně pokusil dvakrát kontaktovat tvrzeného řidiče vozidla. V obou případech ze sdělení České pošty vyplynulo, že zásilka je považována za ztracenou. Žalovaný současně požádal cizineckou policii o informace o tvrzeném řidiči. Ze sdělení cizinecké policie vyplynulo, že osoba tvrzeného řidiče není vedena v žádné evidenci.

12. Dne 26. 7. 2024 vydal žalovaný rozhodnutí, č. j. 100599/2023/KUSK/OSŽPS/RAU, kterým opětovně rozhodl tak, že odvolání ze dne 19. 1. 2023 zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ze dne 9. 1. 2023, č. j. MÚBNLSB-OD-3704/2023-SKRJA, se v celém rozsahu potvrzuje.

III. Posouzení věci krajským soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).
14. Žalobce namítá, že správní orgán I. stupně nepodnikl potřebné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Tato námitka není důvodná. Úvodem soud konstatuje, že případy, kdy provozovatel označí řidiče vozidla, lze v zásadě rozdělit do tří skupin. Z první skupiny případů plyne, že pokud správní orgány znají totožnost tvrzeného řidiče, je jim známo v čem protiprávní jednání spočívá (tj. kdy, kde a za použití jakého vozidla k němu mělo dojít), a mají důkazy, ze kterých lze důvodně předpokládat, že vozidlo řídil v době spáchání přestupku, pak mají zahájit řízení o přestupku s tímto řidičem. Pro zahájení řízení s označeným řidičem není nutná jistota toho, že tento řidič přestupek spáchal, jelikož toto zjištění je věcí samotného řízení o přestupku. Pokud správní orgány nebudou mít rovnou dostatečné podklady pro zahájení řízení s tvrzeným řidičem, pak se musí pokusit zjistit jeho totožnost. Až v případě, že totožnost řidiče nezjistí, mohou zahájit řízení s provozovatelem vozidla. Ve druhé a třetí skupině případů nebyly dány uvedené podmínky pro zahájení řízení o přestupku přímo s tvrzeným řidičem. Tyto druhé dvě skupiny se pak liší navzájem tím, že zatímco ve druhé skupině správní soudy seznaly, že aktivita správních orgánů ke zjištění skutečného pachatele přestupku nebyla dostatečná, ve třetí skupině správní orgány nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku učinily (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2021, č. j. 8 As 222/2019-61, a judikaturu tam odkazovanou).
15. V projednávané věci soud předně konstatuje, že správní orgány nedisponovaly žádnými důkazy, že vozidlo skutečně řídil označený řidič (měly k dispozici pouze tvrzení provozovatele). Spornou otázkou mezi účastníky je, zda kroky učiněné správním orgánem I. stupně ke zjištění řidiče, byly dostatečné. Soud dospěl k závěru, že byly. Žalovaný se (vázan závěrem zdejšího soudu ve zrušujícím rozsudku) pokusil doručit tvrzenému řidiči předvolání k jednání na žalobcem uvedenou adresu. Tento pokus však opakovaně nebyl úspěšný. Žalovaný se rovněž pokusil získat informace o tvrzeném řidiči od cizinecké policie, rovněž bez výsledku. Současně soud připomíná, že jelikož žalobce sám neuvedl žádné další skutečnosti (nad rámec svého tvrzení), z nichž by bylo možné usuzovat, že tvrzený řidič vozidlo opravdu řídil (např. nájemní smlouvu na vozidlo jako v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2018-27), nebylo bez součinnosti tvrzeného řidiče možno věc objasnit a dospět k závěru o tom, že vozidlo opravdu řídil. V projednávané věci je přitom bez významu, jaký osud písemnosti adresované tvrzenému řidiči stíhal, tj. zda se tvrzenému řidiči doručit nepodařilo (tedy zda si doručovanou písemnost fyzicky nepřevzal, ať již z jakéhokoliv důvodu), či zda si jí převzal, ale nijak na ní

nereagoval. Koneckonců, soud pokládá za notorietu, že doručování do zahraničí (zejména mimo Evropskou Unii) je podstatně komplikovanější než doručování vnitrostátní a riziko neúspěšného pokusu o doručení je významně vyšší. Této skutečnosti si musí být vědom i provozovatel, pokud takové osobě svěřuje řízení vozidla a měl by disponovat dostatkem informací, jak tuto osobu kontaktovat nebo dalšími doklady, z nichž by vyplývalo skutečně důvodné podezření, že právě tato osoba vozidlo řídila. V každém případě žalovaný nezjistil žádné informace, které by mohly vést k závěru o tom, že řidičem byl opravdu R. M. Za této situace má soud za to, že možnosti správního orgánu ke zjištění pachatele přestupku byly vyčerpány.

16. Soud tak shrnuje, že při absenci součinnosti ze strany R. M. a absenci jakýchkoliv důkazních návrhů ze strany žalobce, tak bylo odložení věci řidiče a zahájení řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla, zcela v souladu se zákonem.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
18. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. březen 2025

Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce

